

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Methodus S. Ignatii De Loyola Ducens Animam ad
Perfectionem per Exercitia Spiritualia**

Vatier, Antoine

Dilingæ, 1689

IV. De Itinere Christi Duodennis in Jerusalem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60263)

lino. 5. Sine propria illic domo latet. 6. Neque rarò inhospitaliter excipitur.

Colloquium. Venia à Domino petenda est pro socordia in imitandis ejus virtutibus admissa; supplicandum dein pro gratia, qua emendetur segnities: ad meliorem denique vitam ordiendam Domino me consecrabo, vocamini propositi mei testes desertis, & cavernis Egyptiacæ solitudinis.

Meditatio

*De Itinere Christi Duodennis
in Jerusalem.*

Oratio præparatoria.

I. PRÆLUDIUM. Recole tecum triduanam Christi à Parentibus suis absentiam, & ejus in templo inventionem, historicè narratam in Evangelio Luca 2. à. v. 41.

II. PRÆLUDIUM. Intuere Dominum in Templo ad pedes Doctorum humiliter confiteamur.

III. PRÆLUDIUM. Pete gratiam, cognoscendi, amandi & exercendi perfectam obedientiam, profundam Humilitatem, & patientissimam paupertatem amore Jesu Salvatoris, Regis, & Domini tui, qui illas in hoc itinere

suo, eo fine exercuit, ut nos ad similia incitaret exemplo suo.

I. P U N C T U M.

Obedientia.

Consideranda.

Vide perfectissimam Filij DEI obedientiam. 1. Quòd quotannis ad templum voluit ascendere, nulla lege ad hoc obligatus, ob ætatis teneritudinem. 2. Quòd inde recesserit tunc, cum æternus ejus Pater id vellet. 3. Quòd nunquam illic persistat, quia sic æterni Patris voluntas fuit. 4. Quòd acerba hac afflictione sanctissimos Parentes suos cruciari sinat, ut sic æterni Patri suo placeat. 5. Quòd faciat Jerosolymam id omne, quod fieri æternus Pater voluit. 6. Quòd denique ad illud se disponat, quod præcipuè agendum in mandatis ab æterno Patre suo accepit, ad mundi scilicet instructionem, & redemptionem paulò post securam.

Affectus.

I. Amabilissime fili obedientiæ! ah ut per te scis obsequi, quasi aliud non scires, quam obedire! Quamdiu, mi Jesu, jam sustines me, cum tamen nunquam adhuc studuerim Divinam hanc, tibi que pretiosam adeò doctrinam

illis penetrare. 2. Ah! quàm frequenter iras
tus commerui, cum illud tam perfidè negligere
rem, quod ita unice in amoribus tibi est?
3. Quàm opto, mi Jesu, ut vindex Zelus tuus
tam salutare contra inobediens cor meum iras
suas exerat, ut inobedientiam meam penitus
aboleat, & me Divinis virtutibus tuis ex inte-
gro consecret. 4. Non est suavissimus Matris
& Josephi Comitatus, qui ad longum suscipien-
dum iter te invitat quotannis, sed desiderium
implendi voluntatem æterni Patris tui, qui Legè
ad ejusmodi profectioem te videtur obligare.
5. Fac, mi Domine, ut, si quid acerbius tole-
randum, vel agendum se offert, id ego non sola-
tulis mihi velim quodammodo dulcorari; sed
in omnibus unice spectem, ut sanctissimæ &
adorandæ voluntati tuæ fiat satis. 6. Fac, ut
Innocentibus etiam, & sanctis deliciis me ab-
dicem, ut tantò sincerius nihil agam in omni-
bus, quæ agam, nisi, ut sanctissimis imperiis tuis
obsequar. 7. Fac, ut nihil molestiarum à me
moliar, ut illud tibi gaudium non impediam,
quod ex obedientia mea capis. 8. Ah! quàm
plena pudore res est, & quantis luctibus expian-
dæ, si vitam meam, plenam propria voluntate
mea, cum tua, ô Bone Jesu, comparo, quæ
continua quædam sui abnegatio est, neque ad

Aa 3 aliud

aliud intenta unquam, quàm ad implendam æterni Patris tui voluntatem. 9. Largire tibi per merita admirabilis obedientiæ tuæ, ut illam & in me coner exprimere, pro eo, ac æternus Pater tuus, & tu ipse desideratis à me fieri. Ita te per infinitum illud gaudium obtestor, quod inobedientium tibi animis complaces.

II. PUNCTUM.

Humilitas.

Consideranda.

Profundissima fuit Filij DEI Humilitas. 1. Quia passim pro fabri filio habetur. 2. Noluit indicare parentibus, quòd remanendum tibi esset Jerosolymis, ne fortè gloriosa manifestationis causâ, iis innotesceret, qui reducem commitari cogitaverunt. 3. Tanquam ex plebe unum Doctores audit, & respondet, quasi magnum ex illorum sermonibus profectum faceret. 4. Occultat sapientiæ suæ & perfectionum admirabilem abyssum. 5. Errantes non correptit. 6. Modestè, quæ ab aliis dicta sunt, approbat. 7. Sanctissima quadam verecundia ad laudes suas erubescit.

Affectus.

I. Nunc igitur prima hac vice publicè pro fabri filio haberi vis, Nobilissime Jesu, coram

tata ex omnibus Judææ partibus collecta mul-
titudine, quando te aliter Mater tua non allo-
cata est, quàm si modo cum aliis hominibus
communi ex plebejo patre natus esses. 2. Quàm
manifestè damnas, Ô mi J E S U, superbiam
meam, quæ tam sollicitè celat, quod indeco-
rum sibi fore metuit, & tam studiosè ex advero
manifestum esse cupit, quod ad laudem sibi &
commendationem judicat proficuum. 3. Cur
verò prædicationis tuæ annos nolebas exspe-
ctare, ut talem tunc te manifestares, qualis jam
nunc videri cupis? Nempe desiderium humi-
liandi te, & docendi me non passum est differri
longius, quod cogitabas. Agnosco hanc Char-
itatè tuam, & doctrinã tuam cælestè gratis acce-
pto: Imitabor te, mi J E S U, & ut placeam tibi,
providebo bona animæ meæ coram te. 4. Eru-
di me, Ô infinita Patris sapientia, & Divinis il-
lis radiis illustra mentè hanc meam, quibus in-
telligam, ubi vera Nominis claritas quiescat, &
quàm illa in contemptibus, & omni genere hu-
miliationum sita sit. Largire, mi J E S U, ut
novò prorsus, & singulari studiò id omne hu-
manis oculis occultum velim, quod gloriosum
michi est; id autem non erubescam, quod despica-
bilem me facit. 5. Da, ut omnes secundùm
rectæ Rationis leges venerer, & defectus alic-

nos, quantumvis mihi manifestos, ita tamen se-
dulò ignotos velim, ut si nulli essent. 6. Fac, ut
æquanimiter feram, si non peculiari quadam
excellencia inter æquales meos emineam, & ut
omnem etiam eminendi cupidinem, tanquam
pestem, abominer. 7. Fac denique, ut & fugiam
laudes meas, neque unquam illas nisi cum
aliquo mentis indignantis fastidio, & veretur-
dia audiam.

III. PUNCTUM.

Paupertas & Tolerantia.

Consideranda.

Pauper fuit, & patientissimus DEI Filius.
1. Quia cum insigni labore singulis annis iter
tam difficile suscepit. 2. Quia pedes ire, & re-
dire voluit. 3. Quia integro triduo, quod
mansit, emendicato pane vixit. 4. Quia, quò
interdiu vel noctu reciperet, diverlorium nu-
lum habuit. 5. Nemo benignè ipsum hospitiis
& aliis solatiis fovit, quantumvis pauperum
ceterent. Hæc omnia accuratè considera,
& profundè in animum demitte, contemplatus
Regis & Magistri tui Divinas virtutes, novis
veluti incrementis jam sublimiores. Est enim
obedientia jam ejusmodi, ut illis, quos Dominus
amabat tenerrimè, acerba admodum, & gravis
accidat.

modat. Humilitas inter contemptus jam ver-
satur, quando Dominus præ aliis excellentiori-
bus, ut apparebant, tanquam indignus aliquis
terre filius deipicatus fuit. Paupertas denique
erummosa, & contemptibus obnoxia fuit, quan-
do victum in patria tellure, inter cives, in ea
estate, quæ verecundiæ capax erat, necesse fuit
conquirere. Ex istis omnibus rationem addis-
cam, quâ amare propriam voluntatem meam,
humores, & delicias convenit.

Affectus.

1. Amabilissime Magister, quàm obtusum
ego caput habeo, condiscendis Divinis his le-
ctionibus tuis, & quàm adhuc voluntas mea
est pertinax ad ea, quæ doces, exercenda. 2. Te,
mi Jesu, ab ipso adeò præsepi tuo in calami-
tibus nunquam non video, & ego miser ad
hoc unum identidem intentus sum, ut vivam
quam commodissimè, etiam in super habitis Di-
vinis legibus tuis. 3. Tu, qui aves cœli quoti-
diano pastu reficis, panem ostiatim colligis,
& rix, qui largiatur etiam tantillum, reperis.
Ita nempe famem & pudorem publicum ad in-
fernas illas amabilissimi pectoris tui ærumnas
adjungis, quas ex Sanctorum Parentum tuo-
rum non ignoto tibi dolore & tristiti toleras.
4. Et hæc tanta tua per triste hoc tridu in soli-
tudo,

A a §

tudo,

tudo, ac derelictio, nunquid satis efficax erit, & statuam aliquando, memet penitus relinquere, & suavissimo Providentiæ tuæ ductui ita me consignare, ut de temporalium bonorum questu nulla porrò cogitatio mentem meam fastidiat. 5. Fac, mi JESU, ita per id omne, quod tribus his diebus, & duabus noctibus passus es, supplicem rogo; fac, ut ab hominibus etiam amicissimis, ita disponente æterni Patris tui consilio, derelictus, in tuo tamen servitio non ignis fiam. 6. Fac, ut ita imitari hanc orbitationem tuam desiderem, ut, si quid illi utcumque similitudine contigerit me experiri, non id horream, sed etiam ultem, & inter solatia numerem.

Colloquium erit cum JESU, Domino Rege meo; adorabo Regias ejus perfectiones, & defectus meos detestando, veniam segnitæ meæ in condiscendis Divinis Lectionibus expectam: promittam jam nunc inchoandam detestabilis socordiae meæ correctionem; & quod auxilium Divinum efflagitabo. Maxime autem ad Virgineam Matrem me convertam, ut gratiam impetret, rogabo; qua conservem in corde meo Divinas Filij doctrinas, & opere imitari, prout usus feret, exerceam. Circuibor vicus, & plateas Hierusalem, & ad ipsius etiam templum me conferam; fatebor passim

& publico luctu plangam super vecorde negli-
gentia mea; veniam pro illâ petam, & meliora
in posterum promittam; promissi verò testes
ipsa templi sacrosancti adyta &c. invocabo.

Compendium Meditationis

De Itinere Christi Duodennis in
Jerusalem.

Oratio Præparatoria.

I. PÆLUDIUM. Historica commemoratio,
de Christi Duodennis profectio, remansione,
& inventione in Hierusalem Luc. 2. à. v. 41.

II. PÆLUDIUM. Videre Christum affiden-
tem Doctorum pedibus.

III. PÆLUDIUM. Petere gratiam cogno-
scendi, amandi, & imitandi obedientiam, hu-
militatem, & paupertatem Salvatoris mei.

I. PUNCTUM. Obedit. 1. Quia quotannis
ad templum profectus est. 2. Quia rediit inde,
cum oporteret redire. 3. Quia mansit, cum
mansionem æterni Patris voluntas imperaret.
4. Quia scivit affligendos inde Parentes suos.
5. Quia fecit Hierosolymis ea, quæ Pater æter-
nus iusserat. 6. Quia ad magnum Redemptio-
nis nostræ opus jam se disposuit.

II. PUNCTUM. Humiliavit se. 1. Quod
pro

pro Josephi filio haberi vellet. 2. Quòd causam remansionis suæ ignotâ tunc voluerit. 3. Quòd discere videretur more aliorum rudium puerorum. 4. Quòd infinitam sapientiam suam absconderet. 5. Quòd non carperet imperia aliorum opiniones. 6. Quòd laudaret rectè rebus sentientes. 7. Quòd ad laudes suas et benedictiones

III. PUNCTUM. Paupertatem exercere

1. Quòd annis singulis tam longam & difficilem profectioem susciperet. 2. Quòd pedibus illud conficeret. 3. Quòd victum ostiatim colligeret. 4. Quòd diversorio careret. 5. Quòd à pluribus hospitiis exclusus æquanimiter illam repulsam ferret.

In Colloquio implorandum Divinæ Matris suffragium est, ad impetrandam gratiam, conservandas in animo, & opere complendas admirabiles DEI doctrinas.

Meditatio.

De Vita Christi ab Anno Duodecimo usque ad Trigesimum.

Oratio præparatoria ordinaria.

I. PRÆLUDIUM. Redux Dominus ex Jerusalem in Nazareth, mansit illic Parentibus suis